

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

סוכה-לולב וערבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
ההלל והשמחה שמונה, כיצד? מלמד שחייב אדם בהלל ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג כשאר כל ימות החג.														■
מנא הני מילי?														^
(דברים טז) והיית אך שמח לרבות לילי יום טוב האחרון.	דתנו רבנן:													◊ !
או אינו אלא יום טוב הראשון?														◊
כשהוא אומר אך - חלק.														!
ומה ראית לרבות לילי יום טוב האחרון ולהוציא לילי יום טוב הראשון?														◊
מרבה אני לילי יום טוב האחרון - שיש שמחה לפניו, ומוציא אני לילי יום טוב הראשון שאין שמחה לפניו.														!
סוכה שבעה, כיצד? גמר מלאכול - לא יתיר את סוכתו, אבל מוריד את הכלים מן המנחה ולמעלה מפני בכבוד יום טוב האחרון של חג.														■
אין לו כלים להוריד מהו?														^
אין לו כלים? אלא כי אשתמש במאי אשתמש														◊
אלא: אין לו מקום להוריד כליו מהו?														^
פוחת בה ארבעה	רב חייא בר אשי:													!
מדליק בה את הנר.	רבי יהושע בן לוי:													!
ולא פליגי: הא - לן, והא - להו.														■
הא תינח סוכה קטנה, סוכה גדולה מאי איכא למימר?														◊
דמעיל בה מאני מיכלא.														!
מאני מיכלא - בר ממטללתא, מאני משתיא - במטללתא.	דאמר רבא:													■ !
ניסוך המים, כיצד? צלוחית של זהב מחזקת שלשה לוגים היה ממלא מן השילוח, הגיעו לשער המים תקעו והריעו ותקעו.	[רבנן]													■
עלה בכבש ופנה לשמאלו.														■
שני ספלים של כסף היו שם	[ת"ק]													■
של סיד היו, אלא שהיו מושררין פניהם מפני היין.	רבי יהודה:													■
ומנוקבין כמין שני חוטמין דקין, אחד מעובה ואחד דק, כדי שיהו שניהם כלין בבת אחת. מערבו של מים, מזרתו של יין.														■
עירה של מים לתוך של יין, ושל יין לתוך של מים - יצא.														◊
בלוג היה מנסך כל שמונה.	רבי יהודה:													■
ולמנסך אומר לו: הגבה ירך, שפעם אחד נסך אחד על גבי רגליו ורגמוהו כל העם באתרוגיהן.														■
כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת, אלא שהיה ממלא מערב שבת חבית של זהב שאינה מקודשת מן השילוח, ומניחה בלשכה.														■
נשפכה נתגלתה - היה ממלא מן הכיור. שהיין והמים מגולין פסולין לגבי מזבח.														■
מנא הני מילי?														^
דאמר קרא (ישעיהו יב) ושאתם מים בששון וגו'.	רב עינא:													!
הנהו תרי מיני, חד שמייה ששון וחד שמייה שמחה, אמר ליה ששון לשמחה: אנא עדיפנא מינך, דכתיב (ישעיהו לה) ששון ושמחה ישגו וגו'. - אמר ליה שמחה לששון: אנא עדיפנא מינך, דכתיב (אסתר ח) (ישעיהו לה) ששון ושמחה ישגו וגו'.														◊
עתידיהו דתמלו לי מים לעלמא דאתי, דכתיב ושאתם מים בששון.	אמר ליה ההוא מינא דשמייה ששון לרבי אבהו:													◊

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

סוכה-לולב וערבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אי הוה כתיב לששון - כדקאמרת, השתא דכתיב בששון - משכיח דההוא גברא משיינן ליה גודא, ומלינן ביה מיא.	אמר ליה: [רבי אבהו]											◊	מת:	
עלה בכבש ופנה לשמאלו כו'.													◄	מת:
כל העולים למזבח עולין דרך ימין, ומקיפין ויורדין דרך שמאל. חוץ מן העולה לשלשה דברים הללו, שעולין דרך שמאל וחוזרין על העקב, ואלו הן: ניסוך המים, וניסוך היין, ועולת העוף כשרבתה במזרח.	תנו רבנן:												◊	מת:
אלא שהיו משחירין.													◄	מת:
בשלמא דיין משחיר, דמיא אמאי משחיר?													‡	מת:
עירה של מים לתוך של יין ושל יין לתוך של מים - יצא, של מים אתי לאשחורי.	כיון דאמר מר:												◊	מת:
ומנוקבים כמין שני חוטמין וכו'.													◄	מת:
לימא מתניתין רבי יהודה היא ולא רבנן.													‡	מת:
בלוג היה מנסך כל שמונה	דתנן, רבי יהודה:												◊	מת:
דאי רבנן - כי הדדי נינהו													‡	מת:
אפילו תימא רבנן, חמרא סמיד מיא קליש.													◊	מת:
הכי נמי מסתברא, דאי רבי יהודה - רחב וקצר אית ליה.													■	מת:
שני קשוואות היו שם, אחד של מים ואחד של יין, של יין פיה רחב, של מים פיה קצר, כדי שיהו שניהם כלין בבת אחת	דתניא, רבי יהודה:												■	מת:
שמע מינה.													■	מת:
מערכו של מים.													◄	מת:
מעשה בצדוקי אחד שניסך על גבי רגליו, ורגמוהו כל העם באתרוגיהו, ואותו היום נפגמה קרן המזבח, והביאו בול של מלח וסתמוהו, לא מפני שהוכשר לעבודה אלא מפני שלא יראה מזבח פגום.	תנו רבנן: [ת"ק]												◊	מת:
שכל מזבח שאין לו לא כבש ולא קרן ולא יסוד ולא ריבוע - פסול לעבודה.	[ת"ק]												◄	מת:
אף הסובב.	רבי יוסי בר יהודה:												◊	מת: